

กระบวนการขึ้นตะกอนจุลินทรีย์ไร้อากาศแบบไหลย่นเป็นกระบวนการที่ได้รับการพัฒนา และดัดแปลงมาจากกระบวนการ Clarigester (2) เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพในการกำจัดมลสาร อินทรีย์เพิ่มขึ้น น้ำเสียที่ใช้ในการทดลองนี้มีกากถั่วเหลืองสด (residual soy bean) ซึ่งเป็น สารอินทรีย์ที่ไม่ละลายน้ำ (undissolved organic matter) ผลมอมู่ ดังนั้นข้อมูลที่ได้จาก การทดลองนี้จึงเป็นเพียงขั้นที่ใช้ศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการบำบัดน้ำเสีย และการผลิตก๊าซชีวภาพ เท่านั้น การทดลองได้แบ่งออกเป็น 3 ชุด โดยให้น้ำเสียมีปริมาณความเข้มข้นของกากถั่วเหลืองแห้งผลมอมู่ร้อยละ 1, 2 และ 3

ผลการทดลองทั้งหมดพอจะสรุปได้ดังนี้

- 1) การใช้สารละลายเกลืออะซิเตทเป็นสารอาหารเลี้ยงจุลินทรีย์ในช่วงเริ่มต้นการทดลองพบว่า จุลินทรีย์สามารถปรับตัวให้มีความแข็งแรง และจมตัวได้ดีภายในเวลา 14 วัน ซึ่งช่วยลดระยะเวลาของการเลี้ยงจุลินทรีย์ในช่วง เริ่มต้นการทดลองให้สั้นลง
- 2) น้ำเสียที่ป้อนเข้าสู่ถังปฏิกรยาขึ้นตะกอนจุลินทรีย์ไร้อากาศแบบไหลย่น มีปริมาณความเข้มข้นซีโอดีทั้งหมด อยู่ระหว่าง 13,784 - 43,734 มก./ล. คิดเป็นภาระบรรทุกทุกสารอินทรีย์ เท่ากับ 2.76 - 8.74 กก.ซีโอดี/ลบ.ม.-วัน ระยะเวลาที่กักน้ำเสียในถังปฏิกรยาเท่ากับ 5 วัน พบว่ามีประสิทธิภาพในการกำจัดซีโอดีทั้งหมดร้อยละ 58.4 - 95.0 และผลิตก๊าซมีเทนได้ 170 - 262 ลิตร/วัน
- 3) ก๊าซชีวภาพที่ผลิตขึ้นได้ จะมีก๊าซมีเทนผลมอมู่ประมาณร้อยละ 46.7 - 61.8 และ ก๊าซมีเทนผลิตขึ้นได้คิดเปรียบเทียบกับทฤษฎีจะมีค่าประมาณ 58.6 - 76.3
- 4) ปริมาณความเข้มข้นของกรดโวลลาไทลีนถึงปฏิกรยามีค่าอยู่ในช่วงระหว่าง 162 - 1,846 มก./ล. (as CH_3COOH) และค่าความเป็นด่างทั้งหมดมีค่าอยู่ในช่วง 1,988 - 5,835 มก./ล. (as Ca CO_3) โดยใช้ Ca(OH)_2 ในอัตรา 100 - 300 มก./ล. ของน้ำเสีย

ซึ่งมีมากพอที่จะทำให้ค่าพีเอชในถังปฏิกริยาอยู่ในช่วง 6.83 - 7.28 ตลอดการทดลอง

5) ปริมาณความเข้มข้นของตะกอนแขวนลอยที่หลุดออกมาที่น้ำออก จะมีค่าอยู่ในช่วง 382 - 3,228 มก./ล. ซึ่งเพิ่มมากขึ้น เมื่อเพิ่มภาระบรรทุกสารอินทรีย์

6) ปริมาณความเข้มข้นตะกอนแขวนลอยที่ความสูง 0.30 เมตร จากก้นถังปฏิกริยา จะมีค่าสูงถึง 38,800 มก./ล. ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นก้อนเม็ด (granular) จมตัวได้ดี

7) จากผลประสิทธิภาพการกำจัดซีโอดีทั้งหมด และลักษณะของตะกอนจุลินทรีย์ในถังปฏิกริยา แสดงให้เห็นว่า การทำงานของระบบถูกจำกัดด้วยกระบวนการไฮโดรไลซิส

8) กระบวนการนี้ควรได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพกำจัดมลสารอินทรีย์และการผลิตก๊าซชีวภาพให้ดียิ่งขึ้น เช่น การทดลองศึกษาการกำจัดมลสารอินทรีย์ในน้ำเสียที่มีกากแก้วเหลืองผสมอยู่ด้วยกระบวนการทางชีววิทยาแบบไร้อากาศยีสต์สองขั้นตอน (two stage anaerobic treatment) โดยใช้ถังปฏิกริยาขึ้นตะกอนจุลินทรีย์ไร้อากาศแบบไหลขึ้น จำนวนสองใบต่อเนื่องกัน เพื่อให้กระบวนการไฮโดรไลซิสเกิดอย่างสมบูรณ์ ถังปฏิกริยาใบแรกจะทำหน้าที่ย่อยกากแก้วเหลืองด้วยกระบวนการไฮโดรไลซิสจนกระทั่งเกิดการดิวลาไทล์ ส่วนถังปฏิกริยาใบที่สองจะทำหน้าที่ย่อยกรดวอลาไทล์ที่ได้จากถังปฏิกริยาใบแรกให้กลายเป็นก๊าซชีวภาพ

9) จากการศึกษาทางด้านเศรษฐศาสตร์วิศวกรรมพบว่า การตัดแปลงระบบบำบัดน้ำเสียเก่าเพื่อใช้ในการบำบัดมลสารอินทรีย์และผลิตก๊าซชีวภาพ จะได้อัตราผลประโยชน์ตอบแทนสูง เป็นที่น่าพอใจและคุ้มค่าต่อการลงทุน ก็ต่อเมื่อก๊าซชีวภาพที่ได้ทั้งหมดมาจากกากแก้วเหลืองผสมกับตะกอนส่วนเกิน และราคาก๊าซมีเทน เมื่อเทียบกับราคาน้ำมันเตาในปัจจุบันจะมีค่าเท่ากับ 4.30 บาท/ลบ.ม. และเสียค่าใช้จ่ายในการตัดแปลงไม่เกิน 3.5 ล้านบาท มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการไม่เกิน 800 บาท/วัน ซึ่งจะให้อัตราผลตอบแทนคืนทุนร้อยละ 15.48 หากสามารถลดค่าใช้จ่ายในการตัดแปลงระบบและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจะทำให้อัตราผลตอบแทนคืนทุนสูงขึ้น